

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XLIV. Protegam Urbem hanc, & salvabo eam, propter me, & propter David
servum meum. 4. Reg. c. 19. v. 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XLIV.

§. I. Scriptura.

302. *Maria, Vrbs Libera, à DEO proteCta, & salVata.*

4. Reg. c. 19. v. 34. *Protegam Urbem hanc, & salvabo eam propter me, & propter David servum meum.*

Psal. 126.
v. 1.

HAud immeritò Regius quondam Propheta de potentissimâ Numinis protectione sequentem deprompsit versiculum: *Nisi Dominus custodierit Civitatem, frustra vigilat, qui custodit eam.* Hoc enim jugiter experta fuit felix illa Civitas Jerosolyma, de qua (Sacrà testante Scriptura) *Hæc dicit Dominus, de Rege Assyriorum: non ingredietur Urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio. Per viam, quâ venit, revertetur, &c. Protegamque Urbem hanc, & salvabo eam propter me, & propter David servum meum, &c.*

4. Reg. 19.
v. 32.

Felix profectò Civitas, quam tantâ, tamque paternâ sollicitudine Dominus custodivit! Verùm, nonnè Te Civitatem longè feliciorum dicam? Virgo Beatissima! dequâ illud sine dubio intelligendum, quod Regius Vates alibi expressit, nimirum: *Gloriosa dicta sunt de te, Civitas DEI.* Et quænam illa? nonnè ea ipsa, quæ Regi olim Ezechia, de Civitate Jerosolymitanâ per Isaiam prænuntiata: *Non ingredietur Urbem hanc, &c. protegamque Urbem hanc, &c.* licet enim sub ipso statim conditi Orbis principio, callidissimus ille animarum prædo, infernalis tyrannus, fallaci quodam stratagemate, vix creatum hominem invaserit, totamque ejus progeniem infelicî suo in mundum ingressu, in miserimam abstraxerit servitutem; in Te tamen, munitissima DEI Civitas, MARIA! ingredi omninò prohibebatur: & quamvis,

Psal. 86.
v. 2.

eiaculatis in quemcunq̃ nostrum venenosis totidem sagittis, cunctis reliquis originale vulnus inflixerit, ut conqueri unusquisque cum Jeremiâ posset: *Posuit me quasi signum ad sagittam; in Te tamen solâ verificabatur illud: Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad te autem non propinquabit,* cum in Te venenatam pestiferæ tabis sagittam jacere orcinus Assyriorum Princeps minimè valuerit. Nec occupare Te clypeus, nec circumdare munitio audebat; quia illa ipsa mox in exordio Conceptionis tuæ cernebaris, de quâ dicitur: *Mille clypei pendent ex eâ, omnis armatura fortium.* Quòd si, testantibus Sacris paginis, Civitas illa Jerusalem fuit circumdata triplici muro, Tibi, Virgo Beatissima! triplex quoque fuit murus, peculiaris scilicet protectio Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, contra triplex peccatum, originale, veniale, & mortale, sub quâ protectione contra omnem peccati cujuscunque sagittam tutissima semper delituisti. Ave ergo *MARIA, Urbs libera, à DEO protecta, & salvata!* Ave Mater vitæ, per quam revertitur seu retrocedit seductrix Eva, mater morientium. Tali enim encomio Sacer quidam Poëta Te venerari, ac salutare voluit:

*Porta Salutis Ave! per quam patet exitus
Evæ:*

*Tollis ab Eva Vae: Vae quia tollis,
Ave!*

Protexit enimverò Te DEUS, & salvavit Te, ab omnî incurrendâ tam originariâ, quàm actuali culpâ, propter Semetipsum, & propter Filium suum Unigenitum, ex purissimo Tuo sanguine, in Virginali utero, mortalem carnem assumpturum, juxta illud: *Esto mihi in DEUM protectorem, & in locum*

Thren. 3.
v. 12.

Psal. 90.
v. 7.

Cant. 4.
v. 4.

Psal. 70.
v. 3.

rum municum, ut saluum me facias, &c.
 Hæc cum ita sint; ad Te modò, Virgo purissima, ac specialiter in tuâ Conceptione protecta! mea dirigitur oratio: Urbem liberam Te veneramur, & ab ipso DEO singulari quodam modo protectam agnoscimus: sed effice, ut & nos miseri peccatores, fordibus innumeris inquinati, per sinceram Confessionem à peccatis, tandem liberi, à DEO impostèrùm protegamur. Salvata es præservativè à culpâ originali: sed intercede, ut & nos, per Divinam gratiam, ab actualibus saltem culpis præservemur, ne ingredi posthàc in animas nostras inimicus audeat, aut sagittis tentationum suarum conscientias nostras fauciare prævaleat, &c.

§. 2. *Authoritas.*

303

GeorgIVs NICOMEDIENSIS,
 testis ILLIBATÆ.

1. *Accipe ergò eam, sicut commendatum Celestem thesaurum, Deitatis divitias, sicut plenissimam sanctitatem, sicut perfectam justitiam: accipe eam, sicut Unigeniti mansionem, sicut honorabile Templum, sicut domum DEI, sicut Creatoris omnium possessionem, sicut Regis, & Celestis Sponsi domum immaculatam.* Orat. in Purif.
2. *Pulchritudo pulcherrima pulchritudinis, pulchrorum omnium summum ornamentum.* Orat. de Oblat.
3. *Agnâ immaculatâ, Angelico excepta convivio, Angelicis cibis satiata: Agnâ immaculatâ, ceu acceptabilis hostia in Templo oblata, ex quâ ortus ille Agnus DEI, qui mundi abstulit peccatum. Agnâ prorsus immaculatâ, victimâ omnî acceptior, Creatori sacrificata, non sanguinis litatione, sed excellenti puritate.* Orat. de exitu Sanct. ^{mæ} Dominæ nostræ.

§. 3. *Ratio.*

304

beatorVM obItVs, non nataLes
 CeLebranDI.

I Deò Ecclesia Catholica, ex mente S. Augustini, non celebrat Na-

tales Sanctorum, quia tunc cum aliquo peccato infectos eos credit, e contra colit obitus eorum, quia præsumit, eos per lavacrum Baptismi regeneratos, & per pœnitentiam ab omnî labe peccati mundatos. Atqui Ecclesia non tantùm Obitum Beatissimæ Virginis veneratur, verùm etiam ejus Nativitatem, & Conceptionem. Ergo non tantùm in Obitu, verùm etiam in Nativitate, & Conceptione, debuit esse immunis, ab omnî labe peccati, tam actualis, quàm originalis.

§. 4. *Historia.*

festVM ConCEPTÆ eraDen- 305
 tIs, obItVs.

Claustro referunt, è Conventu quodam Mantuano, Domini Marchionis ibidem, Ludovici nomine, tunc temporis Confessarium, omnem movissè lapidem, ut Sacra immaculatæ Conceptionis Festivitas, è Catalogo reliquorum Festorum, eâ in Civitate observari solitorum, deleteretur; cumque responsum à Marchione tulisset, se hoc admittere nec velle, nec posse, eò quòd dicti Festi Celebritas à suis jam antecessoribus longo tempore fuisset usurpata, instantissimis tandem precibus efflagitasse, ut sibi saltem dictum eradere Festum permetteretur. Annuit tandem, licet ægerimè, importunis Confessarij precibus Marchio. Sed ecce! vix Festum Conceptionis præsumptuosa extinxit manus, cum suum ad monasterium, cum gaudio, reverfus, protinùs ultorem sensit à tergo DEUM; elinguis enim effectus, haud immeritò ejus linguæ usum amisit, quæ innocentissimam Virginis Conceptionem, tam pertinaci studio, impugnare præsumpsit: imò, qui Festum sibi adeò molestum deleverat, ipse paullò post, quasi DEO simul, ac hominibus molestus, è vivis deletus est. *Bernardin. de Busti.*

Serm. 9. de Concept.

§. 5.

§. 5. *Symbolum.*

306. De Ipara, Vrbs for Mosa, à gratiâ,
Vt ab arce, proteCta.

Protegit Arx Urbem, Munimen nobile formans,
Quo tecta hostiles despicit illa manus.
Gratia Conceptam, vclur Arx præcella, MARIAM
Protegit. Hinc stygias spernit & illa manus.

Protegamq; Urbem hanc, & salvabo eam.
4. Reg. c. 19. v. 34.

§. 6. *Antiquitas.*

307. RoMa, CæDe Fratris, In prIn-
Ciplo Vitlata.

Cum Romulus, ac Remus, gemelli fratres, primùm in Tyberim abjecti, deinde restagnante extrâ ripas flumine, in littore expositi, & à Faustulo, Regij pecoris magistro inventi fuissent, eos Laurentiæ uxori educandos tradidit, quæ, quòd vulgato corpore quæstum faceret, ideò lupæ nomen inter pastores tulit, ex quo fabulæ locus: Fratres hoscé à lupâ educatos fuisse. Hi, cum adolevissent, novamque Urbem, in loco, ubi educati fuerant, collectâ magnâ pastorum turbâ, ædificare statuissent, orta est inter eos contentio, uter novæ Urbi nomen daret, & con-

ditam Imperio regeret? eoque tandem res devenit, ut Remus in fratris ludibrium novos muros transfiliens, inde à Romulo fratre miserè fuerit interfectus. Hinc, quamvis gloriosissima hucusque extiterit, ac etiamnum existat Civitas Romana, tamen hanc maculam extinguere, ac à se remove nunquam potuit, nec poterit, quòd nimirum muti, statim ab initio, fraterno fuerint sanguine vitati: quòd infame scelus Urbi dederit fundamentum: quòd is, qui Romæ nomen dedit, fraternâ simul cæde eandem fœdaverit. Sic enim Leo Papa loquitur *Serm. 1. in Natal. Apost. Petri & Paul. Is, qui tibi nomen dedit, fraternâ te cæde fœdavit.* Turpem certè notam, tam celebri aliàs Urbi, Orbis capiti, ad hærentem!

Porro si MARIA, Virgo Beatissima, in primâ sui fundatione, in instanti suæ Conceptionis, turpî fuisset maculâ originalis peccati vitata, quis non videt, in maximum hoc supremi omnium capitis, CHRISTI JESU opprobrium, notamque turpissimam cessurum? dici enim similî ratione posset: Ea, quæ tibi, ab Angelo edocta, Nomen dedit: *Vocabis Nomen Luc. 1. ejus JESUM,* & non Nomen tantum, sed & carnem, & sanguinem subministravit, turpî peccato in suâ conceptione vitata, Te quoque fœdavit: quam notam extinguere, ac à se remove nunquam posset ipsa etiam Divina Omnipotentia; cum semper verum maneret, fuisse ab initio peccatricem: fuisse in principio vitatam: scelus dedisse fundamentum illi, quam DEUS sibi in domum, Templum, ac proprium habitaculum ædificârat.

§. 7. *Anagramma.*

InfernaLis LVPI InIMICa 308.
DeIpara.

Jol' Agna; Dei Mater, lupum a' verni mac'as!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

T 3

DE